

פרשת השבוע

זאהבת לרעך כמוך – איך עושים זאת?
הרב מאיר

הימים שבין פסח לעצרת, אלו ימי זיכרון על מותם של עשרים וארבעה אלף תלמידים של רבי עקיבא. הטרגדיה הייתה גדולה העולם נחרב והפך לשממה רוחנית. חז"ל דווקא הדגישו את סיבת פטירתם. תלמידי רבי עקיבא לא נהגו כבוד זה בזה (יבמות סג ע"ב). בבראשית רבא פרשה סא' הניסוח שונה במקצת: "י"ב אלף תלמידים היו לר"ע מעכו ועד אנטפריס וכולם בפרק אחד מתו למה? שהיתה עיניהם צרה אלו באלו". בתקופה זו אנו נמנעים משמחה וזאת כדי לנהוג אבלות על מותם. (שערי תשובה סי' רעח). אדם משנה את הופעתו החיצונית, נמנע משמחה יתירה, כדי לזכור ולהתעמק בסיבת מותם. בימים אלו שבין פסח לעצרת שבין החרות הלאומית (פסח) לחרות הרוחנית (שבועות) אנו נדרשים ליותר אהבת חנם.

פרשת השבוע, פרשת קדושים מלאה וגדושה במצוות, ורוב גופי תורה תלויים בה. אחת המצוות המרכזיות שהוגדרה על ידי רבי עקיבא (ספרא קדושים ב,ד) - "כלל גדול בתורה" זו מצוות "ואהבת לרעך כמוך". במבט ראשון, התביעה האלוקית הנדרשת במצוה זו היא מעל כוחותיו של הטבע האנושי. וכי יעלה על הדעת, שאדם יאהב את חברו כפי שהוא אוהב את עצמו? הרמב"ן על פסוק זה מפרש שאכן הניסוח מוגזם ולא לזה התכוונה התורה, ובלשונו: 'הפלגה (לשון הגזמה) כי לא יקבל לב האדם שיאהוב את חברו כאהבתו את נפשו, ועוד שכבר בא רבי עקיבא ולמד חיך קודמין לחיי חברך'. אמנם המעיין ברמב"ם הל' אבל (יד,א) יוכל לזהות הגדרה שונה למצוה זו:

מצות עשה של דבריהם לבקר חולים, ולנחם אבלים, ולהוציא המת, ולהכניס הכלה, וללוות האורחים, ולהתעסק בכל צרכי הקבורה, לשאת על הכתף, ולילך לפניו ולספוד ולחפור ולקבור, וכן לשמח הכלה והחתן, ולסעדם בכל צרכיהם, ואלו הן גמילות חסדים שבגופו שאין להם שיעור, אע"פ שכל מצות אלו מדבריהם הרי הן בכלל ואהבת לרעך כמוך, כל הדברים שאתה רוצה שיעשו אותם לך אחרים, עשה אתה אותן לאחריך בתורה ובמצות.

הרמב"ם מגדיר את גבולותיה של ההלכה באופן מדוד וברור. אין התורה דורשת מהאדם לעשות לזולת את מה שהיה עושה לעצמו, זו דרישה גבוהה מדי ואין טבע אנושי יכול לעמוד בה. לדעתו, התורה דורשת מהאדם שיעשה לחברו את מה שהיה מצפה שהחברה תעשה עבורו. כגודל הצפיה שיש לאדם מהחברה, כך חובתו של האדם להעניק ולתת לחברה. הגדרתו של הרמב"ם למצוה זו מעמידה אותנו כחברה לאתגר אמיתי וסביר. בכיוון דומה מסביר בעל ספר החינוך:

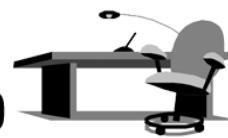
לאהוב כל אחד מישראל אהבת נפש, כלומר שנחמול על ישראל ועל ממונו כמו שאדם חומל על עצמו וממונו, שנאמר [ויקרא י"ט, י"ח] ואהבת לרעך כמוך. ואמרו זכרונם לברכה [שבת ל"א ע"א] דעלך סני לחברך לא תעביד. ואמרו בספרי, אמר רבי עקיבא זה כלל גדול בתורה, כלומר שהרבה מצוות שבתורה תלויין בכך, שהאהב חברו כנפשו לא יגנוב ממונו ולא ינאף את אשתו ולא יונה בממון ולא בדברים ולא יסיג גבולו ולא יזיק לו בשום צד. וכן כמה מצוות אחרות תלויות בזה, ידוע הדבר לכל בן דעת.

בעוד שהרמב"ם מגדיר את קיומה של המצוה על ידי פעולות מעשיות כמו: ביקור חולים והכנסת אורחים ספר החינוך מגדיר את המצוה במניעה מעוולות חברתיות כמו גניבה ושחיתות, ניאוף והסגת גבול.

כיום אנו משוכנעים שכאשר רוצים לבנות חברה מתוקנת יש להתחיל מיושר וצדק חברתי. להילחם בשחיתות ובנוסף לקומה זו יש לבנות קומה של עשיית חסד. לא אתפלא אם אדם יהיה מצד אחד בעל חסד אבל מצד שני יהיה מושחת ולא יקפיד על ממונו של חברו.

בשעה שנסלק את הקנאה מלבנו, ונלמד לפרגן לאחר, כפי שהיינו רוצים שיפרגנו לנו, נוכל לבנות חברה מוסרית יותר מתוך כבוד זה לזה. בימים אלו של ספירת העומר אנו נדרשים לתקן את אותו חטא שבעטיו מתו תלמידיו של רבי עקיבא, ולשאוף להיות חברת אנשים שנוהגים כבוד זה בזה ולא חלילה, שעיניהם צרה אלו לאלו.

משולחן מזכירת המשק

אסי פליישמן

❖ "יברך את בית ישראל... הקטנים עם הגדולים"

עברנו יחד, כל אזרחי המדינה שבוע אינטנסיבי, שהחל ביגון ובעצב והסתיים בשמחה גדולה. כמיטב המסורת הנהוגה במשקנו, ימים אלו אופיינו בהשקעה מרובה ובהשתתפות כולם, "הקטנים עם הגדולים", הן מצד ההכנה והעשייה, והן מצד השותפות כקהל.

תודות רבות לכל העוסקים במלאכה – למארגני הטקסים המכובדים והמרגשים של יום השואה ויום הזיכרון, למארגני ערב יום העצמאות – האוכל, ההצגה המרשימה והטיול שלמחרת.

לכל המשתתפים הרבים, רבים מאד בטקסים ולכל העוזרים הטכניים והלוגיסטיים. הרשימה ארוכה ומרשימה ולכן לא אנקוב באף שם, אשרינו שכהילה אנחנו מפיקים פעילויות ברמה גבוהה כזו בכוחות עצמנו.

❖ טיפול בזבובים ויתושים

עם הגיע עונת הקיץ, קיימנו פגישה משותפת עם המדביר שאנו עובדים איתו, מרכז המזון והרפת. סיכמנו על המשך שיתוף הפעולה המוצלח ודרכי הפעולה למניעת הדגירה והטיפול במעופפים. אנו כמובן גם בשיתוף פעולה עם המועצה שתניח בקרוב, בתיאום איתנו, מלכודות נוספות.

החברים מתבקשים לשמור שלא ייווצרו מקווי מים עומדים, כדי לא לספק מקומות דגירה. כמו כן – נא להקפיד על ניקיון החצרות הפרטיות מעשבייה וגרוטאות, כדי למנוע מקומות מסתור לנחשים.

